

komme op at ſtemme, da man vidſte, at han vilde ſtemme paa Antonen. **H**vilken ny Forbyrdſe af diſſe Menneſter i Bogenſe. Naar man ſkulde bebreide Nogen Noget i Anledning af at Fuldmægtigen ſagte rede, ſaa ſkulde det være de Mænd, der havde været taabelige nok til at opfatte det ſom en Ordre fra Politiet, og ikke den Mand, ſom har benyttet ſin almindelige Borgerrret, ſom han har ligefaa godt ſom andre Menneſter, uagtet han er Fuldmægtig hos Byfogden. Men det er den Dp-fattelle, der her fremsættes af det ærede Flertal. En hel Side handler om denne Fuldmægtig, ſom om det i fjernſte Maade kom denne Sags Udgjorelſe ved! Jeg tilſtaaer, at det er meget uanſkeligt at tale om denne Sag, efter det her foreligger, thi jeg har ſjældent ſet et Indlæg, der mindre taler om det, det ſkulde tale om, og mere i modfat Retning. Den anføres en Del om det trange ſnevre Valglokale, derfor ſkulde Valget erklæres ugyldigt. Som ſom der ikke, navnlig naar man vilde anvende næſten en hel Sæſſion derpaa og fylde 143. Folioider med Forhør næſten ved hvert eneſte Valg kunde drages lignende Misligheder frem. Der ſiges, at det er meget i at ſlutte, at ikke alle tilſtedekomne Valgere havde haft en ſaadan Overfor Valget, at de ſkulde underkaſte ſig de dermed forbundne Anſtrængelſer. Det hedder, at en Valger har ſagt, at han anſaa det for muligt og ſandſynligt, at der har været Valgere, der ikke havde holdt ud for at komme til at afgive deres Stemme, og at han endogſaa havde hørt to Valgere, hvis Fader opmuntrede dem til at holde ud og afgive deres Stemme, ſvare, at de ikke vilde vente længere. Det er den Baſis, hvorpaa Valget ſkal ſkaffes. Trods alle de Anſtrængelſer, der ere gjorte, trods alle de Forhør, der ere optagne, trods al den Tid, den af Landets Valgtrede har været berøvet ſin Ret til at have en Repræſentant her, trods alt dette har man ikke funnet anføre en eneſte antagelig Grund for Kaſſationen. Hvad er Reglen? Vi have ſaa tidt talt om den Regel, der ellers altid gjælder her, men ſom nu paa den mærkværdigſte Maade bliver tilſidesat af Flertallet. Jeg ſkal for denne Regel kun anføre en eneſte Autoritet, idet jeg med den ærede Formands Tilladdeſe ſkal oplæſe, hvad der er ſagt i 1861 af et meget indflydelsrigt Medlem, nemlig det ærede Medlem, ſom er Ordfører i Naar. Da var Situationen en anden, da var det ærede Medlem ſi Mindretallet. Hvad ſagde det ærede Medlem, ſom nu er Ordfører den Gang? Han ſiger: Saa meget er imidlertid viſt, at Folkethinget har hidtil mere og mere erkjendt det ſom Regel med Henſyn til Spørgsmaalet om Anerkjendte eller Ikkeanerkjendte af Folkethingsvalg, at naar det ikke kan paabeslættes, og gæb ſeemt, at de Mængder, ſom oplyſes at have fundet Sted, have foranlediget en ſaadan Forandring af Stemmerne, at uden dem

vilde Valget have ſaaet et andet Udfald, har det ikke fundet Grund til at erklære noget Valg for ugyldigt. Det er en ſaſt Regel, ſom Tid efter anden er bleven ſaaet ſaa ſaſt, at jeg ikke kan antage, man ved denne Leilighed vil fravige den. Saaledes lode den Gang det ærede Medlems Ord. Jeg kan kun bede det høie Thing om, da det ærede Medlem jo er i Flertallet, og ſaaledes ganſke anderledes kan have ſin Anſkuelſe, ſaa og ſaa vedblivende at følge den rigtig Anſkuelſe, han den Gang gjorde gjældende. Jeg ſkal ganſke viſt ikke opholde det høie Thing med denne Sag, jeg ſkal ſaa meget mindre gjøre det, ſom jeg viſt ikke veed, hvad jeg ſkulde byde ved af. Alt, hvad der er kommet frem af den ærede Ordfører. Thi hvad ſvare nu væſentlig den ærede Ordfører Mindretallet med? Han ſvare: Vi ere ſeg mod een. Overfor et Argument af den Beſtaffenhed hører jo umegtelig al Argumentation op, og jeg har for mit Vedkommende ganſke viſt heller ikke nogen Anledning til videre at gaa ind derpaa. Trods alle de rent ſakſtille Grunde, ſom det ærede Mindretal anførte, havde den ærede Ordfører dog væſentlig kun dette at fremhæve: Vi ere ſeg mod een. Det er ganſke rigtigt, og derfor kan jeg og ſaa nok tænke mig, hvad Udfaldet vil blive, men jeg har dog ikke funnet andet end neblægge mit Indſigelse mod den Maade, man her gaar frem paa, ſom ſom jeg vilde ſige, ſom ſom jeg vilde ſige, ſom ſom jeg vilde ſige.

Ordføreren: Det ærede Medlem var jo allerede de første Dage i Oktober ſuldstændig paa det Reue med, at Alt ved dette Valg var gået lovligt til. Han havde ſaaſaa hørt forud for nogen Underſøgelse var foregaaet, og at han nu ikke vil opgive den ſikke Dom, han dengang ſagde, kan jeg ſaa overordentlig vel forſtaa. Hvad det ærede Medlem nu anførte, viſte, at han ikke har lagt Mærke til, hvad der er blevet ſagt, thi han anførte ſom Noget, der væſentlig ſkulde begrunde Valgets Kaſſation, hvad der er anført ſom enkelte Omſtændigheder, der i Forbindelſe med det væſentlige maatte gjøre Udfaldet. Han talte om Fuldmægtigen. Der er intet Menneſte, der har ſagt, at det er lovſtridigt, hvad denne har gjort, men hvad der er oplyſt ſom ham er et Moment mere til at forklare den hele Stilling. Det ærede Medlem ſiger, at der ſlages over af Borgeme i Bogenſe ere mødte deres Arbeidsdragt. Det er ſuldstændig ubegrundet, der er ikke flaget derover. Der er paavist et Faktum, at Fuldmægtigen der løb omkring og hentede Folk, har taget dem med, ſom de fandtes, men der er ikke flaget over, at de mødte i deres Arbeidsdragt. Det ærede Medlem talte om, at der var flaget over det ſnære Valglokale. Dette er heller ikke rigtigt. Der er flaget over ſnære Udgang til Lokalet, men Lokalet var ikke ſnævert, naar man kom op. Han har ikke forſtaaet, hvad